

Poštovana učelnice!

Pozdrav od nekadašnjeg vauškog učitelja Ivana Prakovića. Želim se zahvaliti na plaketi koju ste mi dodijeli. S obzirom da pretpostavljam da je prijedlog za plaketu došao od predsjednika Općinskog vijeća gospodina Željka Imegača želim s nekoliko rečenica argumentirati da to nije učinio isključivo zato što sam bio njegov učitelj.

Redovito pratim vauški info jer me puno lijepih uspomena vežu uz toč. Ovdje sam kao mlad učitelj započeo svoj radni vijek prije 54 godine. Ovdje bilo tako. Mi smo tada bili pravi sloški učitelji. Uz redovitu nastavu sa po tridesetak učenika obavljali smo niz raznih poslova: popisivali stanovništvo, skupljali novac po zaseocima za izgradnju ambulante, za asfaltiranje ceste od Franca do toče, pisali zapisnike na Zborovima birača, organizirali kulturni i sportski život i sl.

Sve dok nije izgrađena stambena zgrada za učitelje stanovali smo u staroj školi, po školskim kabinetima i ministru. Nismo imali televizore, telefone ni automobile, s Francem nismo bili povezani autobusnom linijom, a s Karadžinom dva puta dnevno.

Međi osobno posebno zadovoljstvo su bile slobodne aktivnosti, posebno sportske sekcije, pjevački zbor nižih razreda i dramska sekcija.

Ja bismo stvorili uvjete za rad godinu dana smo sa seoskom omladinom radnim akcijama uređivali dvoranu u staroj školi nakon što su se učitelji iselili. Bez novca i čije pomoći, sve smo sami napravili. Tu smo igrali stolni tenis, šah, održavali učeničke priredbe, prikazivali filmove - škola je imala 16 mm aparat za filmove. Svake subote sam s učenicima prikazivao film - u podul za učenike, a večer za roditelje - Imali smo i PRVI DISKO u bivšoj općini France koji nam je donosio financijsku dobit za daljnji rad.

Osnovano Društvo za sportsku rekreaciju 1974. godine napravili smo prvi turnir u aktivnostima. Uključili smo se u sve aktivnosti općinskog saveza sportske rekreacije bivše općine France i za samo 3 godine proglašeni najaktivnijim društvom u općini od 20 društava. Postali smo ekipni prvaci općine u svim kategorijama u stolnom tenisu, nastupali na utakmica, u ligi malog nogometa imali smo dvije ekipe (D. Voće i Kraljsko), a Kraljsko je jedne godine osvojilo prvenstvo od 32 ekipe. To je preteča današnje "Kundije".

1976. godine u Zlatohićju su se održali prvi sportski susreti u malom nogometu između Zlatohićja i D. Voće. Susreti su postali tradicionalni i održavali su se svake godine i u D. Voći.

Za organizaciju zasluže ruku našim rođacima iz Maribora Zvonku Stanku i Stanku Bahumu.

1977. godine nakon sportskih susreta u Zlatohičju u šumi kod Maribora upriličili smo logorovanje uz pripremu pečenki i spavanje pod šatorima (u milog fotografije). Drugi dom smo u vidnu pri stuju sudjelovali na turniru u malom nogometu ~ od šest ekipa osvojili 2. mjesto.

1978. godine u Zlatohičju smo odigrali prvu utakmicu u velikom nogometu.

Iste 1978. godine poznata sportška novinarka pokojna Milka Prabonić došla je u točnu s televizijskom ekipom vidjeti što se to događa u D. Voci. Tridesetak učenika sajkalo se od župnog dvora do autobusne stanice, u novouređenoj dvorani u staroj školi igralo se šah i stolni tenis, a upriličili smo ~ kratki kulturni program.

Ponosan sam na sva ta događanja i time sam stekao velik broj prijatelja među rođacima, a posebno među mojim učenicima - generacija koja je 1981. završila osmi razred. S njima se, zahvaljujući gospodinu Željku Zmečacu, družim svakih pet godina.

Zahvaljujući stečnim iskustvima iz D. Voca 31 godinu sam uspješno, sve do mirne, organizirao razne aktivnosti u Odgojnom domu Franec s mladima koji su se ogriješili o zakon.

4.

Prnje 10 godina za 40 godina aktivnog rada isključivo u sportskoj rekreaciji Zajednica sportskih udruga grada Znanca dodijelila mi je NAGRAĐU ZA ŽIVOTNO DJELO. Ponosan sam što je u toj nagradi i dio MOJH VOĐANSKIH UČITEJSKIH DANA.

Još se ne predajem, i sa 78 godina još uvijek aktivno sudjelujem u svim rekreativnim događanjima, bilo kao organizator, a i kao sudionik kada je stolni tenis u pitanju.

Iduće godine obilježit ću 50 godina mog rekreativnog rada.

Oprostite na rukopisu. Pisanije na kompjuteru mi u ovim godinama baš ne ide.

Želim vam puno uspjeha u daljnjem radu.

Uz pozdrav.

P. S.

Pročitao sam cijeli vođanski list i divim se svemu što radite.

IVAN BAKARIĆ
Ivan

1976. GODINE DRUŠTVO ZA SPORTSKU REKREACIJU D. VOČA ODIGRALO JE PRVI SUSRET U MALOM NOGOMETU U ZATOLIČJU. SUSRETI SU POSTALI TRADICIONALNI I ODRAŽAVALI SE SVAKE GODINE U ZLATOLIČJU I DONJOJ VOČI.

1977. GODINE, NAKON SPORTSKIH SUSRETA U ZLATOLIČJU ORGANIZIRALI SMO LOGOROVANJE U ŠUMI KOD MARIBORA. UZ KOTLOVINU I PICE SRAVALI SMO POD ŠATORIMA. DOMACINI VOČANCI STANKO ŽVONKO I STANKO BAHUN.

NAKON LOGOROVANJA U VIDMU PRI PTUJU ODIGRALI TURNIR U MALOM NOGOMETU I OD 6 EKIPA OSVOJILI 2. MJESTO.

1998. GODINE DONJA VOĆA ODIGRALA PRVU UTAKMICU
U VELIKOM NOGOMETU : ZLATOLIČJE - D. VOĆA 1:1

EKIPA DONJE VOĆE S VODITEJEM IKANOM BAKARIĆEM

BILO JE VRLO UZBUĐIVO,
U 40 GODINA NK "VINJICE" OVO SU BILI
PRVI KORACI KA NJENOM OSNIVANJU.

S PJEVAČKIM ZBOROM NIŽIH RAZREDA NASTUPAO SAM NA SVIM ŠKOLSKIM PRIREDBAMA.

DRAMSKA SEKCIJA S KOJOM SAM JEDNE GODINE OSVOJIO PRVU NAGRAĐU OD 8 OSNOVNIH ŠKOLA U KINO DVORANI U IVANCU.